

Упоритата Писанка-Облизанка.

Азъ ще ви разкажа приказчица, дълга, дълга,
— малко по-дълга отъ моето кутле.

Имало едно момиченце — викали го Фроска;
имало и една котка—викали я Писанка-Облизанка.

Сипали на Фроска млѣко. Млѣкото било слад-
ко, вкусно.

Подушила Писанка-Облизанка и хопъ! надъ
паничката.

— Бѣгай, Писане! дума Фроска — ще те бия!
това млѣко не е за тебе.

— Мъръ — мъръ! обажда се Писанка-Обли-
занка. — И на мене млѣко!

И не бѣга. Тя била упорита.

Дигнала Фроска ржка съ лъжицата, за да про-
гони Писанка-Облизанка. Разбира се, не искала да
я удари, защото не е хубаво да се бие.—Вие знае-
те това.

Писанка-Облизанка се начумерила и дигнала
глава. Пакъ не се махнала.

Тя била упорита.

Почнала Фроска да пие. Писанка пакъ надъ
паничката. Искла млѣко, и туй то.

Тя била упорита.